

Насилието между подрастващите е вече мода

Какви са причините за тази тенденция?

Днешните деца са се родили в едно индивидуалистично общество, в което всеки спасява себе си и самите родители възпитават това. Духовната криза, за която вече не се говори толкова, колкото за социалната и икономическата криза, е изключително дълбока. Подмяната на истинските ценности - каквито са любовта, приятелството, семейството с омраза, завист и безразличие са плодотворна почва за бурена наречен агресия. Агресивността- това е преди всичко начин (способ) да изразиш своя протест, гняв, което се явява като вторично чувство. В неговата основа лежи обида, страх, болка, унижение, а те на свой ред възникват заради неудовлетворяване на неговите потребности от любов и чувството на потребност от близък човек.

Какви са **причините предизвикващи детската** **агресивност**? Причините за агресивното поведение са разнообразни и зависят от много фактори, които в основата се отнасят към семейното възпитание.

След насилие, ирония и сарказъм от страна на родителите, когато са обезценявани и държани в страх, децата могат да станат агресивни.

Децата черпят знания от модели за поведение от три източника:

от семейството, в което то може да демонстрира и закрепва агресивното поведение,

от своите връстници, например по време на игра изградена на принципа “ Аз съм най-силен-аз всичко мога да правя”

от анимационните филми и компютърни игри, когато детето подражава на герои от игри и филми.

Задачата на възрастните е да помогнат да се преодолеят трудностите в емоционалното развитие. Първите агресивни действия психолозите свързват с кризиса на 3-те години. През 3-4 година агресивността се проявява почти при всяко дете, като защитна реакция, в желанието си да остане само, да защити своята собствена територия. (това е мое, тук аз ще играя). Понякога при наглед спокойно дете се наблюдава появата на черти на негативизъм, упорство, своеволие, деспотизъм, ревност. Развитието на самостоятелност и активност на детето, произлиза от преустройството на неговите социални взаимоотношения (в детската градина, в училище) и агресивността може да стане спътник на тези промени.

Изследователите на детското поведение казват, че **жестоките наказания** водят до висока степен на агресивност при децата, а

минималния контрол

- до висока степен на асоциалност. Често тези

два типа възпитание

могат да се срещнат в едно семейство, когато родителите не се придържат към

един стил на възпитание

(единият наказва, другият отменя наказанието) Разрушена е емоционалната привързаност между родители и деца. Враждебните чувства на родителите един към друг.

Много важно е децата да бъдат ангажирани с домашни задължения (да си оправят леглото сами, да си подреждат бюрото, да пазаруват и др. дейности) Използване на такива възпитателни методи, като заплахата, ултиматум, съзнателно лишаване от любов (няма да те обичам, като правиш така), частична изолация (не му говори, забрана да излиза).

Агресията може да е отправена, както към другите, така и към самия себе си-тя се изразява в постоянна тревога, отчаяние или безизходица

Общуването на детето с родителите има голямо значение. **Детето проявява агресивност не заради това , че е лош, а защото се нуждае от помощ**

Специалистите смятат, че агресивното поведение е като своеобразен вик за помощ, за внимание към неговия вътрешен свят, в който се е натрупало прекалено много разрушителни емоции, с които детето няма сили да се справи само.

Ясно е само, че справяне трябва да има.

Родителите са значимите хора в живота на едно дете и са базисен модел за подражание.

Агресия при децата

Написано от
Четвъртък, 15 Септември 2011 07:18 -

Съвети към родителите:

Учете децата да поемат отговорността за постъпките си върху себе си, а не да стоварват своята вина на другите.

Да се развива у агресивните деца чувство на съчувствие към връстниците, към възрастните, към живия свят.

Да се помага на детето правилно да оцени както собственото си емоционално състояние, така и детето-жертва.

Да учим детето да различава чувствата си, да умее да ги разбира и анализира.

Да се научи детето да излее гнева си по по-приемлив начин (да къса хартия, да удря по надуваеми играчки) или с полезни способности (като го запишат в спортни секции)

Родителите трябва да намират време поне за две прегръдки дневно, съветват психолози. Има една мисъл, че детето, за да е живо, има нужда от 10 прегръдки, за да е щастливо - от 15, а за да расте здраво - от 20.